

Foundations of Halacha 10.1 - The Special Halachot of Israeli Produce

The Commandments	
<p>1. <u>Ma'aser Rishon - First Tithe - Parshat Korach</u></p> <p>For the tithe of the Children of Israel that they raise up to G-d as a gift, I have given to the Levites as a birthright. Therefore I have said of them: among the Children of Israel, they will not inherit [land] as a birthright.</p>	<p style="text-align: right;"><u>פרשת קרח פרק יח</u></p> <p>(כד) כִּי אֶת מַעְשֵׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לַה' תְּרוּמָה נִתְּתִי לְלוֹיִם לְנַחֲלָה עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: פ</p>
<p>2. <u>Terumat Ma'aser - Tithe taken from Tithed Food</u></p> <p>And to the Levites you shall speak and say unto them: When you take from the children of Israel the tithe, which I have given to you from them as your birthright, you shall take from it a gift for G-d – a tithe from the tithe. Your tithe shall be reckoned for you like grain from the threshing-floor and like the ripeness of the vat. So shall you too raise up the gift for G-d from all your tithes that you will take from the Children of Israel, and you shall give from it a Gift of G-d to Aaron the <i>Kohen</i>.</p>	<p style="text-align: right;"><u>פרשת קרח פרק יח</u></p> <p>(כו) וְאֵל הַלוֹיִם תִּדְבֹר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעְשֵׂר אֲשֶׁר נִתְּתִי לָכֶם מֵאֵתְכֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת ה' מַעְשֵׂר מִן הַמַּעְשֵׂר: (כז) וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן הַגֶּרֶן וְכַמְלָאָה מִן הַיֶּקֶב: (כח) כֵּן תָּרִימוּ גַם אֲתֶם תְּרוּמַת ה' מִכֹּל מַעְשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתֶם מִמֶּנּוּ אֶת תְּרוּמַת ה' לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן:</p>
<p>3. <u>Ma'aser Sheini - Second Tithe</u></p> <p>You shall surely tithe all the crop of your planting that comes out of the field each year. And you shall eat before Hashem your G-d, in the place that He will choose to rest His name there, the tithe of your grain, your wine, and your oil, and the first-born of your cattle and your flocks, in order that you will learn to fear Hashem your G-d all the days. If the road will be too great for you, so that you cannot carry it, because the place that Hashem your G-d will choose to place His name there is far from you – then you may exchange it for money, wrap up the money in your hand, and go to the place that Hashem your G-d will choose. You may spend the money for whatever your soul desires – for cattle, for flocks, for wine, or for alcoholic beverage, or anything that your soul wishes; you shall eat it there before Hashem your G-d and rejoice – you and your household.</p>	<p style="text-align: right;"><u>פרשת ראה פרק יד</u></p> <p>(כב) עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂה אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֵרַעְךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה: (כג) וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשֵׂר דָּגָנְךָ תִּירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים: (כד) וְכִי יָרְבָה מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתוֹ כִּי יָרַחַק מִמֶּךָ הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ: (כה) וְנִתְּתָה בַכֶּסֶף וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: (כו) וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר תִּאְוָה נַפְשֶׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֵּׁכָר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַחְתָּ אֹתָהּ וּבֵיתְךָ:</p>
<p>4. <u>Ma'aser Oni - Tithe for the Poor</u></p> <p>At the end of three years you shall take out every tithe of your crop in that year and set it down within your cities. Then the Levite can come – for he has no portion or inheritance with you – and the proselyte, the orphan, and the widow who are in your cities, so they may eat and be satisfied, in order that Hashem your G-d will bless you in all your handiwork that you may do.</p>	<p style="text-align: right;"><u>פרשת ראה פרק יד</u></p> <p>(כח) מִקְצָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעְשֵׂר תְּבוּאֹתֶיךָ בַשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֵיךָ: (כט) וּבָא הַלְוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנִחְלָה עִמָּךָ וְהַגֵּר וְהִיתוּם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיךָ וְאָכְלוּ וְשִׂבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:</p>

<p><u>Terumah - Portion of the Kohanim</u></p> <p>This shall be the due of the Kohanim from the people, from those who bring an offering, whether of an ox or of the flock: He shall give to the Kohen the foreleg, the jaw and the maw. The first of your grain, your wine and your oil, and the first of the shearing of your flock shall you give to him. For him has Hashem your G-d chosen from among all your tribes, to stand and minister in the name of G-d, he and his sons, all the days.</p>	<p><u>פרשת שפטים פרק יח</u></p> <p>(ג) וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפֵּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זִבְחֵי הַזֶּבַח אִם שׁוֹר אִם שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֶּרֶעַ וְהַלְחִיִּים וְהִקְבָּה: (ד) רִאשִׁית דְּגָנְךָ תִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ וְרִאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִתֵּן לוֹ: (ה) כִּי בּוֹ בָחַר ה' אֱלֹהֶיךָ מִכָּל שְׁבֵטֶיךָ לְעֹמֵד לְשֵׁרֵת בְּשֵׁם ה' הוּא וּבָנָיו כָּל הַיָּמִים:</p>
<p>5. <u>Beit Yosef YD 331:12</u></p> <p>In Mishna Challah 2:1: Fruit of outside Israel that came into Israel are subject to <i>challah</i>. If they left here and went there, Rabbi Eliezer rule that [<i>challah</i>] is obligatory and R Akiva exempts them. It is known that the Halacha goes according to R akiva over his contemporaries. It appears to Rambam that the law concerning <i>terumot</i> and <i>ma'asrot</i> is equivalent to the law concerning <i>challah</i>.</p>	<p>בית יוסף יורה דעה סימן שלא אות יב ד"ה ומ"ש פירות</p> <p>בפרק ב' דחלה (מ"א) פירות חוצה לארץ שנכנסו לארץ חייבים בחלה יצאו מכאן לשם רבי אליעזר מחייב ורבי עקיבא פוטר וידוע (עירובין מו:) דהלכה כרבי עקיבא מחבירו ומשמע להרמב"ם (פ"א הכ"ב) דדין תרומות ומעשרות שוה לדין חלה:</p>
<p>6. <u>Rambam Hil. Terumot Uma'asrot 1:22</u></p> <p>Fruit of Israel that went out of Israel are exempt from <i>challah</i>, <i>terumot</i> and <i>ma'asrot</i>, as it says, "the I bring you there" – there you are obligated; outside of Israel you are exempt. If the fruit went out to <i>Suria</i>, they are subject [to these tithes] from the words [of the Rabbis]. So too fruit of outside Israel that came into Israel are subject to <i>challah</i>, as it says, "there" – there you are obligated – whether with fruits of Israel or fruits from outside Israel. If they were established for tithes by a Jew after they entered Israel, they are subject to <i>ma'aser</i> from the words [of the Rabbis]. <u>Ra'avad</u> To me, it appears that Rabbi Elazar and Rabbi Akiva did not argue in this matter only regarding the Torah obligation and exemption – that R Elazar goes by where the fruit is completed, whereas R Akiva goes by the place the fruit is established for <i>ma'aser</i>, that is, the place of winnowing. However, concerning rabbinic obligations, even though they went outside of Israel and were winnowed there, they are obligated from [the words of] the Rabbis, for they are no worse than the fruits of <i>Shin'ar</i>, <i>Egypt</i>, <i>Ammon</i> and <i>Moav</i>; also, in order that [people] not say, "we have seen fruits from Israel eaten when they were untithed. One who does not admit this is in error.</p>	<p>רמב"ם הלכות תרומות פרק א הלכה כב</p> <p>פירות א"י שיצאו חוצה לארץ פטורין מן החלה ומן התרומות ומן המעשרות שנאמר אשר אני מביא אתכם שמה, שמה אתם חייבין בח"ל פטורין, ואם יצאו לסוריא חייבין מדבריהם, וכן פירות חוצה לארץ שנכנסו לארץ חייבין בחלה שנאמר שמה, שמה אתם חייבין בין בפירות הארץ בין בפירות חוצה לארץ, ואם נקבעו למעשר ביד ישראל אחר שנכנסו לארץ חייבין במעשרות מדבריהם. +/השגת הראב"ד/ פירות ארץ ישראל שיצאו לחוצה לארץ וכו'. א"א ולי נראה שלא נחלקו ר"א ור' עקיבא בזה אלא בחיוב תורה ובפטור תורה דר"א אזיל בתר גמר פרי ורבי עקיבא אזיל בתר [מקום] קביעות למעשר דהיינו מירוח אבל מדרבנן מיהא אע"פ שיצאו ח"ל ונמרחו שם חייבין מדרבנן משום דלא גריעי [מפירות] שנער ומצרים ועמון ומואב ועוד שלא יאמרו ראינו פירות הארץ שנאכלין בטבלם ומי שאינו מודה בזה טועה. +</p>
<p>7. <u>Mishneh L'melech Hil. Terumot Uma'asrot 1:22</u></p> <p>This argument applies only when the [potential] obligation took place outside of Israel, for example, that he mixed the dough or winnowed the grain outside of Israel. In that case, Rabbi Akiva would exempt, for he goes by where the [produce was established as food] for [determining the obligation of] <i>ma'aser</i>. However, if he mixed the dough or winnowed the grain in Israel, it is obvious that, according to Rabbi Akiva, even though the fruit had then left Israel, they are subject to <i>challah</i> and <i>ma'aser</i> from the Torah, for the obligation that they became subject to when they were in Israel does not leave them.</p>	<p>משנה למלך הלכות תרומות פרק א הלכה כב</p> <p>ומחלוקת זה הוא דוקא כשהחיוב היה בח"ל כגון שגלגל העיסה ומירח הכרי בח"ל בזה הוא דפטר ר"ע משום דאזיל בתר קביעות למעשר אבל אם גלגל העיסה ומירח הכרי בא"י בזה פשיטא דאליבא דר"ע אף שיצאו ח"ל חייבין בחלה ובמעשר מן התורה דהחיוב שנתחייבו בהיותם בארץ לא פקע מינייהו.</p>